

Suvun kertomus -toiminta

”Voitko kertoa minulle toisenkin kertomuksen suvusta?” Lorrain kysyi.

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Vanuatussa.

Lorrain hymyili laulaessaan laulun viimeiset sanat. He olivat juuri päättäneet laulutuokion Alkeisyhdistyksessä. Nyt oli aika mennä luokkaan.

Mutta ensin sisar Taleo nousi seisomaan. ”Haluan kertoa teille Alkeisyhdistyksen toiminnasta, joka on tulossa pian”, hän sanoi. ”Haluamme teidän jokaisen oppivan omasta suvustanne. Kysykää vanhemmillanne suvun kertomuksista. Sitten toiminnassa jokainen teistä voi kertoa, mitä olette saaneet tietää.”

Kun Lorrain palasi kirkosta kotiin, hän oli innoissaan. Hän löysi ison paperiarkin ja asetti sen pöydälle. Hän maltoi tuskin odottaa, että saisi kuulla suvustaan!

Lorrain piirsi paperille sukuun. Äiti ja isä auttoivat häntä kirjoittamaan kaikki nimet oikein. Sitten hän liimasi julisteeseen kuvia sukulaisistaan.

”Myös isoisoäitisi nimi oli Lorrain”, äiti sanoi. ”Nimesimme sinut hänen mukaansa.”

”Oho”, Lorrain sanoi.

”Isoäiti Lorrain oli todella rakastava ihminen.” Äiti hymyili. ”Kun muilta ihmisiltä kylässä loppuivat halot tulen tekemiseen, isoäiti Lorrain antoi heille omistaan.”

Suvusta oppiminen oli hauskaa! ”Voitko kertoa minulle toisenkin kertomuksen suvusta?” Lorrain kysyi.

”Isä voisi kertoa sinulle ensimmäisestä kerrasta, kun hän meni temppeliin”, äiti sanoi. ”Hän oli vasta kuusivuotias. Hän teki vanhempiensa kanssa pitkän matkan Uudessa-Seelannissa sijaitsevaan temppeliin.”

Lorrain piti kovasti siitä, että sai kuulla temppelistä.

”Kerro minulle siitä, isä!” hän sanoi.

”Ensin nousimme lentokoneeseen ja lensimme Uuteen-Seelantiin. Sitten ajoimme bussilla. Se oli pitkä matka.” Isä näytti Lorrainille kuvan temppelistä. ”Viimein vanhempani ja minä menimme sisälle. Meidät sinetöitiin perheenä. Se tarkoittaa sitä, että me voimme olla yhdessä ikuisesti!”

Se sai Lorrainin tuntemaan lämpöä sisimmässään. Hän oli iloinen siitä, että hän kuuli kertomuksia suvustaan.

Viimein koitti sen päivän aamu, jolloin olisi Alkeisyhdistyksen toiminta. Lorrain auttoi äitiä ja sisar Taleota saamaan kaiken valmiiksi kirkolla.

Sitten he kuulivat jännittäviä uutisia. Heidän saarelleen rakennettaisiin temppeli!

Lorrain oli todella onnellinen. Kun hän olisi tarpeeksi vanha menemään sisälle temppeliin, hänen ei tarvitsisi matkustaa lainkaan kauas!

Sinä iltana kaikki Lorrainin ystävät olivat Alkeisyhdistyksen toiminnassa. Lapset kertoivat vuorotellen, mitä he oppivat suvustaan. Kun oli Lorrainin

vuoro, hän näytti julistettaan omasta sukuuustaan.

”Minusta oli tosi kivaa saada kuulla suvustani”, hän sanoi. ”Sain tietää, että minut on nimetty isoisoäidin mukaan. Sain myös kuulla ensimmäisestä kerrasta, kun osa perheestäni meni temppeliin. Temppeli voi auttaa perhettämme olemaan yhdessä ikuisesti.” Lämmin tunne palasi. ”Olen tosi innoissani siitä, että me saadaan temppeli tänne Vanuatuun.”

Lorrain istuutui alas leveästi hymyillen. Hän oli kiitollinen siitä, että hän saattoi kasvaa enemmän Jeesuksen kaltaiseksi. Ja hän oli kiitollinen temppelistä! Hän maltoi tuskin odottaa, että pääsisi jonakin päivänä sisälle temppeliin. ●

ALKEISYHDISTYKSEN TOIMINNAT

Kirkossa voit mennä joka viikko Alkeisyhdistyksen muiden seurakuntasi lasten kanssa. Toisinaan jonakin muuna viikonpäivänä on myös Alkeisyhdistyksen toimintoja. Voit osallistua näihin toimintoihin ja oppia lisää Jeesuksesta ja pitää hauskaa yhdessä muiden kanssa!